

Dumnezeu și codurile etice secrete

18 septembrie 2004

Gili Cârstea

Discutam recent cu un prieten care insista că Dumnezeu are dreptul, în poziția Lui de Creator, să distrugă pe oamenii care nu se supun ordinelor Sale.

Ca acest prieten al meu, majoritatea zdrobitoare a locuitorilor planetei cred că Dumnezeu are El niște coduri etice secrete, în virtutea cărora este justificată orice acțiune a Sa, indiferent cât de crudă sau ticăloasă ar părea ea din punct de vedere uman. Administrarea dreptății divine are legile ei tainice, pe care omul nu le pătrunde, are reguli oculte care sfințesc orice faptă a unui Dumnezeu drept. Aceasta este credința populară. Evident, bazată pe Biblie. Evident, bazată pe bunul simț.

Are Dumnezeul nostru iubitor și sensibil coduri etice secrete prin care guvernează universul după bunul plac? Este justiția divină o mașină de spălat fapte reprobabile, contrare legii date pe Sinai? Este dreptatea divină un sistem de sfințit nelegiuirea? Există în univers coduri duble de aplicat dreptatea?

Dumnezeu a văzut că vasta Sa creațiune a fost otrăvită la acest subiect. „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Un vrăjmaș care ținea cu orice preț să-L prezinte pe Creatorul lui ca fiind arbitrar, sever, pretențios, imprevizibil, viclean și capricios. A reușit atât de bine.

Cum?

Insinuând că dreptatea divină are în spate forța constrângătoare. Biserica lui Hristos este victima unei duble bătăi de joc. Mai întâi Adversarul ne-a învățat că frica este cea mai bună închinare. Prin frica de moarte – moarte administrată de Dumnezeu – am fost supuși robiei toată viața. Apoi el a expus biserica deriziunii publice, o gloată jalnică de sclavi la dispoziția unui Dumnezeu mândru, capricios, intransigent și violent. Cine ar dori să trăiască veșnic într-o asemenea lume?

Dacă Dumnezeu ar fi avut coduri etice duble, universul nu ar fi auzit în veci de vreo rebeliune, căci l-ar fi spulberat pe Lucifer din memoria colectivă a familiei Sale într-o secundă.

Guvernarea divină este morală, deoarece se conduce după legi clare, sigure, indestructibile, legi care izvorăsc din caracterul lui Dumnezeu, principii care nu se schimbă indiferent câte situații de urgență ar apărea în Univers.

De-a lungul istoriei, Tatăl nostru a reușit să descopere adevărul despre Sine câtorva copii ai Săi de pe pământ, adevăr care a pus în dificultate chiar inteligențele superioare ale cerului, atunci când au fost confruntate cu minciunile lui Satana.

Totuși, cea mai elocventă demonstrație cu privire la caracterul lui Dumnezeu a fost făcută prin Hristos. Plasând caracterul divin în omenescul căzut, Tatăl a produs o breșă devastatoare în argumentația lui Satana. El a demonstrat că legea celor zece porunci este desăvârșită, fiind chiar o copie a caracterului lui Dumnezeu, iar acea lege este SINGURUL cod moral care guvernează acțiunile divine.

Hristos a spulberat orice insinuare cu privire la anumite coduri etice secrete. El a trăit viața lui Dumnezeu în mijlocul nelegiurii. „Și noi am privit slava Lui,” anume că nu există neprihănire sau sfințenie în afara legii lui Dumnezeu, singura lege care definește neprihănirea.

Profeții lui Baal vor să ne convingă că Dumnezeu nu Se supune regulilor pe care El Însuși le-a stabilit pentru funcționarea vieții. Ei spun că Dumnezeu a pus deoparte, doar pentru Sine, anumite libertăți care altora le sunt interzise.

Baal a creat chiar situații extrem de viclene, prin care a dat de înțeles că Dumnezeu folosește arme ale nelegiurii în „situații de urgență,” situații care, spune el, ar scăpa de sub control și ar pune în pericol suveranitatea lui Dumnezeu, fiind astfel necesară o intervenție în forță, justificată de drepturile speciale ale lui Dumnezeu.

Dar Hristos a stricat lucrătura diavolului, arătând că Dumnezeu se supune regulilor, nu doar în condiții obișnuite sau favorabile, ci în condițiile cele mai neprielnice, în situațiile cele mai urgente, chiar până la moarte.

El a ancorat pe firmamentul universului, pe vecie, principiul de nezgduit care va lumina viitorul, anume că LEGEA este singurul cod pentru administrarea dreptății divine, iar slujitorul ei cel mai devotat este chiar dătătorul ei, Creatorul. Printre prieteni El chiar este numit un Serv al servilor.

Copiii Lui de astăzi o numesc legea desăvârșită a libertății, și sunt gata să semneze cu sângele lor că ea este singurul cod etic ce guvernează frumoasa lume a neprihănirii.
